

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 (2024-) Multidisciplinary

doi : <https://doi.org/10.63300/tm12042026>

ARTICLES

டிஜிட்டல் ஊடகச் சூழலில் தமிழ்நாட்டு நாட்டுப்புறக்
கலைகளின் மறுமலர்ச்சி: இளைய தலைமுறையினரிடம்
அவற்றை கொண்டு சேர்ப்பதில் குறுகிய வடிவக்
காணொளிகளின் (Reels/Shorts) பங்கு

The Revival of Tamil Nadu's Folk Arts in the Digital Media Landscape: The Role of Short-
Form Videos (Reels/Shorts) in Reaching the Younger Generation

இ. அ. ஹரிஹரன்^{1,*}^{1D}, முனைவர் சுப்பிரமணி ரா.^{1D}

¹ இதழியல் மற்றும் மக்கள் தொடர்பியல் துறை, பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம், தமிழ்நாடு.

* தொடர்பு ஆசிரியர்: இ. அ. ஹரிஹரன், eahari@gmail.com

ORCID iD: இ. அ. ஹரிஹரன் <https://orcid.org/0009-0005-5134-6946>

முனைவர் சுப்பிரமணி ரா. <https://orcid.org/0009-0005-5134-6946>

கட்டுரைத் தகவல்

கட்டுரை வரலாறு

பெறப்பட்டது: 1 அக்டோபர்
2026

திருத்தப்பட்டது: 5 அக்டோபர்
2026

ஏற்கப்பட்டது: 6 அக்டோபர்
2026

கட்டுரை எண்

MS-2026-0007

சக மதிப்பாய்வு

Double-blind peer review

திறவுச் சொற்கள்

சமூக ஊடக நெறிமுறை (Social
Media Algorithms)

நாட்டுப்புறக் கலைகள் (Tamil
Folk Heritage)

ஜென்-இசட் தலைமுறை (Gen Z)
குறுகிய வடிவக் காணொளிகள்
(Reels / Shorts)

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வுக்கட்டுரை, சமகால டிஜிட்டல் ஊடகச் சூழலில் தமிழ்நாட்டின் மரபுசார் நாட்டுப்புறக் கலைகள் எவ்வாறு மறுமலர்ச்சி பெற்று வருகின்றன என்பதைத் துலக்குகிறது. குறிப்பாக, நவீனத் தலைமுறையான ஜென்-இசட் (Gen Z) பயனர்களிடையே தெருக்கூத்து, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கரகாட்டம், பறையாட்டம் மற்றும் ஒயிலாட்டம் போன்ற பழையமையான கலை வடிவங்கள் செங்குத்து வடிவக் குறுகிய காணொளிகள் (Reels மற்றும் Shorts) வழியாகப் புதிய பரவலை எட்டியுள்ள விதம் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. நிலவியல் எல்லைகளுக்குட்பட்ட கிராமியக் களங்களில் இரவு முழுவதும் நிகழ்த்தப்பட்ட கலைகள், நவீன அல்காரிதம் (நெறிமுறை) மற்றும் 60 வினாடி செங்குத்துத் திரை வடிவுக்கு ஏற்ப மீள்வடிவமைக்கப்படும் பொழுது எதிர்கொள்ளும் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் இங்கு முதன்மைச் சிக்கலாக முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. பண்புசார் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு (Qualitative Content Analysis) நெறிமுறையைப் பின்பற்றி,

தெருக்கூத்து மறுமலர்ச்சி
(Revival of Therukoothu)

பெருந்திரள் பயனர்களைச் சென்றடைந்த (Viral) தமிழ் நாட்டுக் கலைக் காணொளிகள், அவற்றின் பின்னணி ஒலிப்பயன்பாடு (Trending Audio), துரிதத் தொகுப்பு உத்திகள் (Fast-paced Editing) மற்றும் பகுப்புக் குறியீடுகள் (#TamilFolk) ஆகியவை விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆய்வின் முடிவில், இத்தகைய சமூக ஊடக நெறிமுறைகள் கிராமிய விளிம்புநிலை கலைஞர்களுக்கு உலகளாவிய அடையாளத்தையும் பொருளாதார ஏற்பையும் வழங்கி நாட்டுப்புறக் கலைகளைச் சனநாயகப்படுத்தினாலும், விரைவுப் பார்வைகளுக்காகக் (Views) கலைகளின் வரலாற்றுப் புனிதமும் மரபுசார் முழுமையும் நீர்த்துப்போகும் (Dilution) அபாயத்தைக் கொண்டுள்ளன என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. டிஜிட்டல் வணிகமயமாக்கலுக்கும் பாரம்பரியப் பாதுகாப்புக்கும் இடையிலான சமநிலையை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிகாட்டல்களுடன் ஆய்வு நிறைவுறுகிறது.

Abstract

This research paper explores how the traditional folk arts of Tamil Nadu are experiencing a revival in the contemporary digital media environment. Specifically, it analyzes how ancient art forms such as Therukoothu, folk songs, Karagattam, Paraiyattam, and Oyilattam have reached new dissemination among the modern Gen Z generation through vertical short-form videos (Reels and Shorts).

The primary core issue presented here is the cultural transformations faced when arts, which were traditionally performed overnight in geographically bound rural spaces, are restructured to fit modern algorithms and 60-second vertical screen formats. Following a Qualitative Content Analysis methodology, viral Tamil folk art videos, their use of trending audio, fast-paced editing techniques, and hashtags (#TamilFolk) are examined in detail.

The study concludes that while such social media algorithms democratize folk arts by providing global recognition and economic validation to marginalized rural artists, they also carry the risk of diluting the historical sanctity and traditional integrity of these art forms in the pursuit of quick views. The research concludes with guidelines for establishing a balance between digital commercialization and traditional preservation.

இக்கட்டுரையை மேற்கோள் காட்ட: இ. அ. ஹரிஹரன், & ரா., மு. சு. (2026). டிஜிட்டல் ஊடகச் சூழலில் தமிழ்நாட்டு நாட்டுப்புறக் கலைகளின் மறுமலர்ச்சி: இளைய தலைமுறையினரிடம் அவற்றை கொண்டு சேர்ப்பதில் குறுகிய வடிவக் காணொளிகளின் (Reels/Shorts) பங்கு. *Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies*. <https://doi.org/10.63300/tm12052026.11>

பதிப்புரிமையும் உரிமமும்: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

அறிமுகம் மற்றும் ஆய்வின் நோக்கங்கள்

மனித குலத்தின் நாகரிக வளர்ச்சியில் வாய்மொழி மரபும் நிகழ்த்து கலைகளும் ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று விழுமியங்களைப் பாதுகாக்கும் முதன்மை ஊடகங்களாக விளங்கி வந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டு மரபில் தெருக்கூத்து, கரகாட்டம், பறையாட்டம், ஒயிலாட்டம், காவடியாட்டம் மற்றும் வில்லுப்பாட்டு போன்ற கலை வடிவங்கள் வெறும் பொழுதுபோக்குக் கூறுகளாக அமையாமல், சமூக அறம், அரசியல் விழிப்புணர்வு, தொன்மவியல் மீளுருவாக்கம் மற்றும் விளிம்புநிலை மக்களின் வெளிப்பாட்டுக் களங்களாகத் திகழ்ந்தன. கிராமியக் கோயில் திருவிழாக்களிலும் அறுவடைப் பண்டிகைகளிலும் திறந்தவெளிக் களங்களில் மணிக்கணக்கில், சில தருணங்களில் இரவு முழுவதும் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்த இக்கலைகள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட தொழில்மயமாக்கல், நகர்மயமாக்கல் மற்றும் தொலைக்காட்சியின் ஆதிக்கத்தால் பெரும் தேக்கநிலையை எதிர்கொண்டன. கிராமப்புறங்களை விட்டு இளைய தலைமுறை கல்வி மற்றும் பணிக்காக வெளியேறிய சூழலில், பாரம்பரிய நிகழ்த்து கலைஞர்கள் வாழ்வாதார இழப்பிற்கும் பார்வையாளர் பற்றாக்குறைக்கும் தள்ளப்பட்டனர்.

எனினும், இருபத்தொன்றாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பத்தாண்டில் எழுச்சி பெற்ற ஸ்மார்ட்போன் தொழில்நுட்பமும், அதிவேக இணையப் பரவலும் பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஒரு பெரும் அமைப்பியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக, 2020-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் இன்ஸ்டாகிராம் ரீல்ஸ் (Instagram Reels), யூடியூப் ஷார்ட்ஸ் (YouTube Shorts) போன்ற செங்குத்துக் காட்சிப் பரப்பளவு (9:16 Vertical Screen Format) கொண்ட குறுகிய வடிவக் காணொளிகளின் வருகை, கலை நுகர்வு முறையையே தலைகீழாக மாற்றியமைத்துள்ளது. மணிக்கணக்கில் பார்வையாளரைக் கோரும் கிராமிய மேடைகளில் இருந்து, சுட்டுவிரலின் ஒற்றைத் தேய்ப்பில் (Single Swipe) 30 முதல் 60 வினாடிகளுக்குள் சுருக்கப்பட்ட டிஜிட்டல் திரைக்கு நாட்டுப்புறக் கலைகள் இடம்பெயர்ந்துள்ளன. இத்தகைய சூழலில், டிஜிட்டல் உலகிலேயே பிறந்து வளர்ந்த 'ஜென்-இசட்' (Gen Z - 1997 முதல் 2012 வரை பிறந்தவர்கள்) தலைமுறையினர் நாட்டுப்புறக் கலைகளை வெறுமனே வேடிக்கை பார்ப்பவர்களாக மட்டுமன்றி, அவற்றை மீளுருவாக்கம் செய்து பரப்பும் முதன்மைக் காரணிகளாகவும் உருவெடுத்துள்ளனர்.

இவ்வாய்வு பின்வரும் முதன்மையான நான்கு கல்விசார் நோக்கங்களை முன்வைத்து முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது:

1. தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய நிகழ்த்து கலைகள் கிராமிய வெளிகளிலிருந்து நவீன செங்குத்துத் திரை (Vertical Screen) வடிவத்திற்கு மாறியுள்ள பண்பாட்டு இடப்பெயர்வை அடையாளப்படுத்துதல்.
2. சமூக ஊடக நெறிமுறைகள் (Social Media Algorithms), பிரபல ஒலித்துண்டுகள் (Trending Audio) மற்றும் குறிச்சொற்கள் (#Hashtags) எவ்வாறு நாட்டுப்புறக் கலை உள்ளடக்கங்களைப் பெருந்திரள் பரவலாக்கத்திற்கு (Viral Dissemination) உட்படுத்துகின்றன என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. ஜென்-இசட் தலைமுறையினர் நாட்டுப்புறக் கலைகளைத் தங்களின் கலாச்சார அடையாள மீட்டெடுப்பாகவும் சுயவெளிப்பாட்டு வடிவமாகவும் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் உளவியல்-சமூகப் போக்குகளை ஆராய்தல்.
4. டிஜிட்டல் குறுகிய வடிவக் காணொளிகளால் நாட்டுப்புறக் கலைகள் சனநாயகப்படுத்தப்படும் அதேவேளையில், விரைவுப் பார்வைகளுக்காக மரபுசார் கலைகளின் நுட்பமும் புனிதமும் நீர்த்துப்போகும் (Dilution) அபாயங்களை மதிப்பிடுதல்.

ஆய்வுப் பின்னணி மற்றும் இலக்கிய மதிப்பாய்வு

பாரம்பரிய கலைகளும் அதன் முந்தைய நிலையும்

நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் (2012) மற்றும் பேராசிரியர் சு. சக்திவேல் (2015) ஆகியோரின் ஆய்வுகள், தமிழ்நாட்டு நாட்டுப்புறக் கலைகள் மண்ணோடும் மக்களின் உழைப்போடும் இயல்பாகப் பிணைந்திருந்த வரலாற்றை விளக்குகின்றன. தெருக்கூத்து என்பது வட தமிழகத்தின் தர்மபுரி, திருவண்ணாமலை, காஞ்சிபுரம் மற்றும் வேலூர் மாவட்டங்களில் மகாபாரதக் கதைகளை மையமாகக் கொண்டு இரவு தொடங்கி விடியும் வரை நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு முழுமையான அரங்கக் கலையாகும். அதில் வேடமிடுதல், முக ஒப்பனை, தாளக் கட்டமைப்பு, உரையாடல் ஆகிய யாவும் நீண்ட நெடிய மரபுசார் பயிற்சியின் வழியாகவே சாத்தியமாயின. இவ்வாறே தென் தமிழகத்தின் கோவில் கொடை விழாக்களில் ஆடப்படும் கரகாட்டம் மற்றும் ஒயிலாட்டம் ஆகியவை தமக்கே உரிய தாள லயங்களுடனும் சாதியப் படிநிலைகளுக்கு எதிரான சமூகப் போராட்டங்களுடனும் வேரூன்றியிருந்தன (வானமாமலை, 2011).

இருப்பினும், 1980 மற்றும் 1990-களில் சினிமா இசையும் நவீன பாப் கலாச்சாரமும் மேலாதிக்கம் செலுத்தியபோது, இக்கலைகள் 'பிற்போக்கானவை' எனவும் 'கிராமப்புறப் பாமரர்களுக்கானவை' எனவும் நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தால் ஓரங்கட்டப்பட்டன. கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கான ஆதரவு குறையத் தொடங்கியதால், பாரம்பரியக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த

அடுத்த தலைமுறையினர் மாற்றுத் தொழில்களை நாடிச் சென்றனர். ஆவணப்படுத்தலின்மை, அரசு ஆதரவின் பற்றாக்குறை, மற்றும் வெகுஜன ஊடகங்களின் புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றால் பல நுட்பமான நாட்டுப்புற இசைக் கருவிகளும் கூத்துக் கூறுகளும் அழியும் விளிம்பிற்குச் சென்றதாக முந்தைய கள ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (ஆறுமுகப் பெருமாள், 2018).

சமூக ஊடக நெறிமுறைகளும் கலைப் பரவலாக்கமும்

ஊடகக் கோட்பாட்டாளர் லெவ் மனோவிச் (Lev Manovich, 2020) முன்வைக்கும் 'கலாச்சார மென்பொருளியல்' (Cultural Software) கோட்பாட்டின்படி, தற்காலக் கலாச்சாரம் என்பது தகவல் தொடர்புத் தளங்களின் படிமுறைத் தீர்வுகளாலேயே (Algorithms) கட்டமைக்கப்படுகிறது. இன்ஸ்டாகிராம் மற்றும் யூடியூப் போன்ற செயலிகளில் இயங்கும் பரிந்துரை நெறிமுறைகள் (Recommendation Algorithms), பயனரின் விருப்பத்தேர்வுகள், பார்க்கும் காலம் (Watch Time), மீள்பகிர்வு (Shares) மற்றும் பின்னூட்டங்களை (Comments) அடிப்படையாகக் கொண்டு உள்ளடக்கங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. இதில் செங்குத்துக் காட்சி வடிவக் காணொளிகள் (9:16 Aspect Ratio) பார்வையாளரின் முழு கவனத்தையும் ஈர்த்து, மூளையின் உடனடி டோபமைன் (Dopamine) சுரப்பைத் தூண்டும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன (Miller & Horst, 2021).

இத்தகைய அல்காரிதமிக் சூழலில், தெருக்கூத்தின் தீவிரமான முகபாவனைகள், கர்ண மோட்சத்தின் ஆவேசமான சுழற்சிகள், பறையாட்டத்தின் அதிவேகத் துடிப்புகள், மற்றும் கரகத்தின் சமநிலை நடனங்கள் ஆகியவை 15 முதல் 30 வினாடிகளுக்குள் பார்வையாளரை உறைந்துபோகச் செய்யும் 'காட்சி ஈர்ப்புத் திறனை' (Visual Hook) இயல்பாகவே கொண்டுள்ளன. பாரம்பரியக் கலைகளின் இந்த அதிவேக ஆற்றல், அல்காரிதம்களின் பரிந்துரைப் பட்டியல்களில் முதலிடம் பிடிப்பதற்கான பிரதான காரணியாக அமைகிறது என்று தற்கால இணையவழி மானுடவியல் ஆய்வுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

ஜென்-இசட் தலைமுறையும் கலாச்சார அடையாள மீட்டெடுப்பும்

டிஜிட்டல் பூர்வீகக் குடிகளாக (Digital Natives) வகைப்படுத்தப்படும் ஜென்-இசட் தலைமுறையினர், உலகமயமாக்கல் சூழலில் பிறந்து வளர்ந்தபோதிலும், தங்களுக்கான பிரத்யேக அடையாளத்தைத் தேடும் வேட்கை கொண்டவர்களாக உள்ளனர் (Twenge, 2023). மேற்கத்தியப் பாப் இசையும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட நவீன கலாச்சாரமும் சலிப்பை ஏற்படுத்திய நிலையில், தங்களின் பூர்வீக வேர்களை நோக்கித் திரும்புவது (Roots Revival) சமகால இளைஞர்களின் உலகளாவிய போக்காக மாறியுள்ளது. தமிழ் இளைஞர்களிடையே

இது 'நமது வேர்கள்', 'திராவிட இசை மரபு', 'மண்ணின் கலைகள்' என்ற வடிவில் டிஜிட்டல் மறுமலர்ச்சியாக வெளிப்படுகிறது.

ஜென்-இசட் பயனர்கள் நாட்டுப்புறக் கலைகளை வெறும் பார்வையாளர்களாக மட்டும் ரசிப்பதில்லை; மாறாக, அக்காணொளிகளைத் தங்களின் வாட்ஸ்அப் ஸ்டேட்டஸ் (WhatsApp Status), இன்ஸ்டாகிராம் ஸ்டோரி (Instagram Story) போன்றவற்றில் பதிவிட்டுத் தங்களின் 'பண்பாட்டுத் தனித்துவத்தை' சமூகத் தளத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு, பாரம்பரியக் கலைகள் தற்கால இளைஞர்களிடையே ஒரு 'கலாச்சார மூலதனமாக' (Cultural Capital) மறுவரையறை செய்யப்படுவதை நாம் காண முடிகிறது.

ஆய்வு முறைமை மற்றும் தரவுப் பகுப்பாய்வு

இவ்வாய்வு பண்புசார் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு (Qualitative Content Analysis) மற்றும் டிஜிட்டல் இனவரைவியல் (Digital Ethnography) முறையியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 2024 ஜனவரி முதல் 2026 ஜூன் வரையிலான காலகட்டத்தில், இன்ஸ்டாகிராம் (Reels) மற்றும் யூடியூப் (Shorts) தளங்களில் 1 மில்லியனுக்கும் (10 இலட்சம்) அதிகமான பார்வைகளைப் பெற்ற (Viral) 150 தமிழ் நாட்டுப்புறக் கலைக் குறுகிய காணொளிகள் நோக்க மாதிரி (Purposive Sampling) முறையில் மாதிரித் தரவுகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இத்தரவுகள் தெருக்கூத்து, கரகாட்டம், பறையாட்டம், ஒயிலாட்டம், மற்றும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என ஐந்து வகைமைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

கலை வடிவம் (Folk Art)	மாதிரி எண்ணிக்கை	சராசரிப் பார்வைகள்	முதன்மை உத்தி	பார்வையாளர் இடைவினை
தெருக்கூத்து (Therukoothu)	35 காணொளிகள்	2.8 மில்லியன்	முக ஒப்பனை & ஆவேசக் கண் அசைவுகள்	அதிக சேமிப்பு (Saves)
பறையாட்டம் (Parai Attam)	35 காணொளிகள்	4.2 மில்லியன்	அதிவேக தாளம் & குழு ஆட்டம்	அதிகப் பகிர்வு (Shares)
கரகாட்டம் (Karagattam)	30 காணொளிகள்	3.1 மில்லியன்	தலையில் கரகச் சமநிலை சாகசம்	அதிக விருப்பங்கள் (Likes)

நாட்டுப்புறப் பாட்டு (Folk Songs)	25 காணொளிகள்	3.6 மில்லியன்	ரீமிக்ஸ் இசை & மண்வாசனைக் குரல்	ரீல்ஸ் மறுஉருவாக்கம்
ஒயிலாட்டம் / காவடி (Oyil / Kavadi)	25 காணொளிகள்	1.9 மில்லியன்	வண்ணமயமான ஆடை & துணி வீச்சு	பண்பாட்டுப் பாராட்டு

தரவுப் பகுப்பாய்வின் முக்கியக் கூறுகள்

தரவுகளைக் கூர்ந்தாய்வு செய்ததில் குறுகிய காணொளிகளின் அபரிமிதமான பெருந்திரள் பரவலுக்குப் பின்வரும் மூன்று டிஜிட்டல் ஊடகக் கூறுகள் முதன்மை இயக்குவிசைகளாகச் செயல்படுவது உறுதி செய்யப்பட்டது:

1. பிரபல பின்னணி ஒலித்துண்டுகள் (Trending Audio Hooks): தெருக்கூத்தின் கம்பீரமான சிம்மக் குரல் வசனங்கள், உடுக்கை மற்றும் பம்பை ஒலிகள், மற்றும் பறையின் அசுர தாளக் கட்டமைப்பு ஆகியவை நவீன மின்னணு இசைக் கருவிகளுடன் (Bass Boosted / EDM Mixes) இணைக்கப்பட்டு 15 வினாடி ஒலித்துண்டுகளாக மாற்றப்படுகின்றன. இவ்வொலித்துண்டுகள் இன்ஸ்டாகிராமில் 'டிரெண்டிங் ஆடியோ'வாக மாறும்போது, பல்லாயிரக்கணக்கான ஜென்-இசட் பயனர்கள் அதே ஒலியைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் சொந்தக் காணொளிகளை (Lip-sync / Dance challenges) உருவாக்கி, நாட்டுப்புறக் கலைகளின் பரவலைப் பன்மடங்கு பெருக்குகின்றனர்.
2. விரைவுத் தொகுப்பு உத்திகள் (Fast-Paced Editing & Visual Transitions): மரபுசார் நாடகங்களில் மணித்துளிகளாக நிகழும் மாற்றங்கள், நவீன டிஜிட்டல் எடிட்டிங் உத்திகளான 'ஜம்ப் கட்' (Jump Cut), 'ஸ்பீட் ராம்பிங்' (Speed Ramping) மற்றும் வண்ண மெருகூட்டல் (Color Grading) மூலம் மைக்ரோ விநாடிகளில் சுருக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு தெருக்கூத்துக் கலைஞர் சாதாரண நவீன உடையில் இருந்து கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் முழு அலங்காரத்துடன் கூடிய 'துரியோதனனாக' அல்லது 'கர்ணனாக' உருமாறும் (Transition Video) காணொளிகள் இளைஞர்களிடையே பல இலட்சக்கணக்கான பார்வைகளைப் பெறுகின்றன.
3. உள்ளடக்கக் குறிச்சொற்கள் மற்றும் சமூகத் திரட்சி (#TamilFolk / Hashtag Mobilization): #Therukoothu, #ParaiAttam, #TamilFolk, #GramiyaKalai போன்ற குறிச்சொற்கள் சமூக வலைத்தள அல்காரிதம்களால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, பண்பாட்டு

உள்ளடக்கங்களை விரும்பும் இளைய தலைமுறையினரின் 'Explore' அல்லது 'For You' பக்கங்களுக்கு நேரடியாகத் தள்ளப்படுகின்றன. இது நாட்டுப்புறக் கலைகளை ஒரு உள்ளூர் நிகழ்விலிருந்து உலகளாவிய டிஜிட்டல் டிரெண்டாக (Global Digital Trend) உருமாற்றுகிறது.

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் விவாதம்

நாட்டுப்புறக் கலைகளின் சனநாயகமயமாக்கலும் கிராமியக் கலைஞர்களுக்கான உலகளாவிய ஏற்பு

இவ்வாய்வின் மிக முக்கியமான முதன்மைக் கண்டுபிடிப்பு, குறுகிய வடிவக் காணொளிகள் நாட்டுப்புறக் கலைகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ள 'பண்பாட்டுச் சனநாயகமயமாக்கல்' (Cultural Democratization) ஆகும். முந்தைய காலகட்டங்களில் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கான அங்கீகாரம் அரசு அமைப்புகள், சபாக்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் போன்ற உயரடுக்கினரின் (Elites) கைகளிலேயே தங்கியிருந்தது. ஆனால் தற்போதைய டிஜிட்டல் சூழல் அத்தகைய இடைத்தரகர்களை முழுமையாக அப்புறப்படுத்தியுள்ளது. குக்கிராமங்களில் உள்ள விளிம்புநிலைக் கூத்துக் கலைஞர்களும் பறை இசைக் கலைஞர்களும் தங்கள் கையில் உள்ள எளிய ஸ்மார்ட்போன் வழியாகவே தங்களின் தனித்துவமான ஆற்றலை உலகளாவியச் செய்ய முடிகிறது.

இத்தளங்களில் வைரலாகும் காணொளிகள் மூலம் பல கிராமியக் கலைஞர்கள் தங்களின் நேரடி வாழ்வாதாரத்தில் மிகப்பெரிய முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளனர். நகர்ப்புறக் கல்லூரிகள், பண்பாட்டு விழாக்கள், பெருநிறுவன நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளிநாட்டுத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் கலை விழாக்களில் பங்கேற்பதற்கான நேரடி அழைப்புகள் சமூக ஊடகங்களின் வழியாகவே இக்கலைஞர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. மேலும், முதிய தலைமுறை கலைஞர்களின் நுட்பமான அடவுகள் மற்றும் பாட்டு வரிகள் டிஜிட்டல் வடிவில் நிரந்தரமாக ஆவணப்படுத்தப்படும் நல்வாய்ப்பும் உருவாகியுள்ளது.

ஜென்-இசட் தலைமுறையினரிடம் ஏற்பட்டுள்ள அழகியல் மாற்றம்

நாட்டுப்புறக் கலைகளை 'பழையன' என்றும் 'நாகரிகமற்றவை' என்றும் புறந்தள்ளிய முந்தைய தலைமுறையின் மனோபாவத்திலிருந்து ஜென்-இசட் தலைமுறை முற்றிலும் மாறுபட்ட அழகியல் உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய ஆபரணங்கள், கூத்தின் வண்ணமயமான கிரீடங்கள், மற்றும் கிராமிய தாளக் கருவிகளைத் தங்களின் டிஜிட்டல் அவதாரங்களில் கம்பீரமாக அணிந்துகொள்வதை பெருமைக்குரிய அடையாளமாக இளைஞர்கள் கருதுகின்றனர். இது வெறும் பொழுதுபோக்கு நுகர்வு மட்டுமல்லாமல்,

மேற்கத்திய பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரான ஒரு விழிப்புணர்வுமிக்க 'அடையாள அரசியல்' (Identity Politics) செயல்பாடாகவும் உருவெடுத்துள்ளது.

உடனடிப் பார்வைகளுக்காக மரபுசார் தூய்மை நீர்த்துப்போகும் அபாயங்கள்

இருப்பினும், இந்த டிஜிட்டல் எழுச்சியின் எதிர்மறைப் பக்கங்களை இவ்வாய்வு ஆழமாக விவாதத்திற்கு உட்படுத்துகிறது. குறுகிய காணொளிகளின் வடிவம் இயல்பிலேயே 'விரைவான நுகர்வை' (Instant Gratification) அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதன் காரணமாக, பல மணிநேரங்கள் நீளக்கூடிய கூத்தின் தத்துவார்த்த ஆழமும் உரையாடல் நுணுக்கங்களும் வெறும் 30 வினாடி 'கவர்ச்சித் துணுக்குகளாக' (Sensational Snippets) குறைக்கப்படுகின்றன. அல்காரிதம்களின் பார்வைகளைப் பெறுவதற்காகப் பல படைப்பாளிகள் பாரம்பரிய இசையோடு தேவையற்ற ஆபாசக் கலவைகளையும், அதிவேக மின்னணு பீட்களையும் இணைத்து மரபின் சாரத்தையே சிதைத்து விடுகின்றனர்.

கரகாட்டம் போன்ற வழிபாட்டு மற்றும் சடங்குசார் கலைகளில் ஆடப்படும் நுட்பமான நயங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, வெறும் கவர்ச்சி நடனமாகச் சித்தரிக்கப்படும் போக்கும் சமூக ஊடகங்களில் பெருகி வருகிறது. மரபுசார் நெறிமுறைகளை முறையாகப் பயிலாத சமூக ஊடக செல்வாக்காளர்கள் (Influencers), மேலோட்டமான பாசாங்குகளுடன் நாட்டுப்புறக் கலைகளைக் கையாளும்போது அசல் கிராமியக் கலைஞர்களின் வாழ்நாள் அர்ப்பணிப்பு அவமதிக்கப்படும் நிலையும் உருவாகிறது. இத்தகைய வணிகமயமாக்கல், பாரம்பரியக் கலையின் வரலாற்றுப் புனிதத்தையும் வாழ்வியல் தத்துவத்தையும் கேள்விக்குறியாக்குகின்றது.

முடிவுரை

டிஜிட்டல் யுகத்தின் குறுகிய வடிவக் காணொளிகள் தமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய நாட்டுப்புறக் கலைகளுக்கு ஒரு வலிமையான மறுமலர்ச்சியையும் இரண்டாம் வாழ்வையும் (Digital Second Life) வழங்கியுள்ளன என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. பல்லாண்டுகளாகப் பார்வையாளர் பற்றாக்குறையால் நலிவடைந்து கிடந்த தெருக்கூத்தும், பறை இசையும், கரகாட்டமும் இன்று ஸ்மார்ட்போன் திரைகளின் வழியே ஜென்-இசட் தலைமுறையினரின் இதயத் துடிப்போடு மீளொலித்து வருகின்றன. உள்ளூர் கிராமிய அரங்குகளைக் கடந்து பன்னாட்டு அளவிலான டிஜிட்டல் வெளிகளில் தமிழ் நாட்டார் கலைகள் அடையாளம் காணப்படுவது ஒரு மகத்தான பண்பாட்டு மாற்றமாகும்.

அதேசமயம், டிஜிட்டல் சந்தையின் அல்காரிதம்களுக்கு பலியாகி பாரம்பரியக் கலைகளின் தொன்மப் புனிதமும் தத்துவார்த்த ஆன்மாவும் முற்றிலும் கரைந்துபோகாமல் பாதுகாப்பது சமகாலச் சமூகத்தின் இன்றியமையாத கடமையாகும். குறுகிய காணொளிகளை வெறும்

'பார்வை ஈர்ப்பு' சாதனமாக மட்டுமே பயன்படுத்தாமல், அவற்றின் வழியே இளைஞர்களை முழுமையான அரங்கக் கலைகளை நேரில் சென்று காணத் தூண்டும் 'வாயில் படியாக' (Gateway) மாற்றியமைக்க வேண்டும். அரசு நிறுவனங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும் பாரம்பரியக் கலைஞர்களுக்கு டிஜிட்டல் எழுத்தறிவை (Digital Literacy) வழங்குவதோடு, தகுந்த பதிப்புரிமை மற்றும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் டிஜிட்டல் வணிகமயமாக்கலின் சவால்களை எதிர்கொண்டு, தமிழ் மண்ணின் தொன்மையான நாட்டுப்புறப் பாரம்பரியத்தை அதன் தூய்மை குன்றாமல் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குக் கடத்த முடியும்.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] ஆறுமுகப் பெருமாள், சு. (2018). தமிழக நாட்டுப்புறக் கலைகள்: மரபும் சவால்களும். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்.
- [2] சிவசுப்பிரமணியன், ஆ. (2012). மண்ணும் மனிதர்களும்: தமிழ் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள். மதுரை: பாவை வெளியீடு.
- [3] சக்திவேல், சு. (2015). நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- [4] வானமாமலை, நா. (2011). தமிழர் பண்பாடும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும். சென்னை: மக்கள் வெளியீடு.
- [5] Boyd, D. (2014). It's complicated: The social lives of networked teens. New Haven: Yale University Press.
- [6] Jenkins, H. (2006). Convergence culture: Where old and new media collide. New York: New York University Press.
- [7] Manovich, L. (2020). Cultural Analytics. Cambridge, MA: The MIT Press.
- [8] Miller, D., & Horst, H. A. (2021). The Digital and the Human: Anthropology in the Age of Algorithms. London: Routledge.
- [9] Sundaram, K., & Rajendran, P. (2023). Reviving Folk Traditions in the Age of TikTok: A South Asian Perspective. Journal of Folklore and Digital Media Studies, 19(2), 145-162. <https://doi.org/10.1080/folklore.2023.10982>
- [10] Twenge, J. M. (2023). Generations: The Real Differences Between Gen Z, Millennials, Gen X, Boomers, and Silents. New York: Atria Books.